

KELLŐ TÁVOLSÁGTARTÁSSAL LEHETNE SÉTÁLNI A KISZÉLESÍTETT JÁRDÁKON

Előnyben a gyalogosövezetek

A fizikai távolságtartásra való tekintettel Barcelonához hasonlóan az erdélyi városvezetők is megpróbálják növelni a gyalogosoknak szánt teret. Kolozsváron még a koronavírus megjelenése előtt járdákat szélesítettek, Sepsiszentgyörgyön utcákat készülnek lezárni a gépkocsiforgalom elől. Ezzel szemben Marosvásárhelyen járdákat számoltak fel.

» SZUCHER ERVIN

A világjárvány nemcsak az életünket, annak terét is teljesen átrendezi. Barcelona önkormányzata például arról döntött, hogy a belvárosban, ahol csak teheti, több mint négy méterre szélesíti a járdákat, ugyanakkor az eddiginél még több kerékpársávot alakít ki. A katalán főváros célja, hogy a gyalogosok minél kényelmesebben férjenek el egymás mellett, és aki teheti, biciklivel vagy rollerrel közlekedjék. Az átalakítások nyomán, amelyeket Barcelona önkormányzata egy hét alatt szeretne megvalósítani, a belváros több mint 150 ezer négyzetmétert nyer a sétálni vágyók számára. A katalán példa többé-kevésbé az erdélyi városokban is alkalmazandó – főként azokon a településeken, ahol az előljárással nem kezeli másodrendű polgárokként azokat, akik nem személygépkocsival közlekednek.

hónappal járda sem létezett, a gyalogos övezet mellett kerékpáros sáv is létesült. Ugyanígy készülnek átalakítani a belvárosi Jókai (Napoca) utcát is. „Az utcák modernizálásával a cél minél tágabb, kényelmesebb felületet biztosítani a gyalogosoknak és bicikliseknek. Kolozsváron ez egy régebbi elképzelés, ehhez nem volt szükség a koronavírusra” – szögezte le Oláh Emese. Ugyanígy látja a városfejlesztés kérdését székelyföldi kollégája, Ráduly Róbert is. Csíkszeredában már évek óta úgy alakítják a mobilitási terveket, hogy azok a gyalogosoknak és kerékpározóknak kedvezzenek. „A városban eddig sem volt zsúfoltság, most meg különösképpen nincs. A koronavírus megjelenése után mi nem járdát szélesítettünk, hanem a főtéri piacot zártuk be, majd költöztettük el” – mondta a csíkszeredai polgármester.

Példák és ellenpéldák

„Jártam Barcelonában, és láttam, hogy a város szövete ott valóban lehetővé teszi az átalakítást. Ugyanez nem mondható el Székelyföld egyik városáról sem” – véli Antal Árpád, Sepsiszentgyörgy polgármestere. Az előjáró szerint azt is figyelembe kell venni, hogy a háromszéki város népsűrűsége távolról sem közelíti meg a több mint ötmillió lakóval rendelkező Barcelonáét. Antal szerint Sepsiszentgyörgy belvárosában nyáron sincs tumultus, hiszen a főtér átrendezése óta egy nagy park és tágas tér áll a sétálni, kikapcsolódni vágyók rendelkezésére.

hiszen, amint fogalmazott, ő maga is nagyon szeret kocsikázni. Az utóbbi két évtizedben Marosvásárhelyen nemcsak zöldövezeteket áldoztak fel útszélesítés vagy parkoló kialakítása címen, hanem számos járdatestet is megcsonkítottak. Legutóbb a Bodoni utca úttestét szélesítették kétsávosról háromra úgy, hogy helyenként teljesen eltüntették a járdát.

Nagyobb teret a kávézóknak, kisvendéglőknek

A kijárási tilalom feloldásával és a tiltó intézkedések fokozatos enyhítésével egy időben nemcsak a gyalogos övezetek bővítésére mutatkozik igény. Országsszerte számos kávéház, kiskocsmá, étterem működtetője jelezte, hogy nagyobb szabadtéri felületre volna szüksége ahhoz, hogy teraszát az

» Az utóbbi két évtizedben Marosvásárhelyen nemcsak zöldövezeteket áldoztak fel útszélesítés vagy parkoló kialakítása címen, hanem számos járdatestet is megcsonkítottak.

új, távolságtartási előírásoknak megfelelően tudja működtetni. Úgy tűnik, a székelyföldi városvezetések kíméletesen támogatják a felületnövelés ötletét – ott, ahol a hely is lehetővé teszi. Antal Árpád már most azt ígéri az utcai terasszal rendelkező vendéglők és kávézók tulajdonosainak, hogy

Gyalog vagy két keréken. A kolozsvári Bună Ziua utcában a járda mellett biciklisáv is létesült

Nem mindenhol vártak a járványhelyzetig

Sem Kolozsváron, sem Csíkszeredában nem volt szükség a koronavírus megjelenésére ahhoz, hogy a korszerűsített vagy újonnan létrehozott utcákban, tereken a gyalogosok és két keréken közlekedők az eddiginél lényegesen nagyobb térhez jussanak – állítja a két város előljárája. Oláh Emese kincses városi alpolgármester több példát is sorolt: a nemrég felújított Wesselényi (Ferdinand) utcában nemcsak szélesebb járdákat hoztak létre, de a bekötő kis utcák közül is néhányat gyalogos övezetté szeretnék alakítani. A Békás negyedi Bună Ziua utcában, ahol ezelőtt egy

A városvezetés ugyanakkor fontolóra veszi, hogy hétféleken zárjanak le a gépkocsiforgalom elől néhány belvárosi utcát, így növelve azon felületet, ahol kényelmesen, némi távolságtartással lehet sétálni.

Marosvásárhelyen is szóba került a kórházak körüli városrész bő másfél kilométeres sétánnyal és kerékpársávval való gyarapítása. A megnyert uniós pályázatnak azonban semmi köze a városközponthoz, és még kevésbé a járvány veszélyeinek tompításához. A település vezetője, Dorin Florea már a húsz évvel ezelőtti hatalomátvételt követő első napokban kijelentette, hogy számára az úthálózat helyrehozása és modernizálása a legfőbb prioritás,

az önkormányzat sokkal nagyobb felületet biztosít majd, mint eddig. A vendéglátónak így lehetősége nyílik „szellősebbre” rendeznie asztalait, és mindezért a városháza pluszpénzt sem igényel. Székelykeresztúr is kész a vállalkozók megsegítésére, csak éppen a támadhatatlan jogi keretet keresi. Csíkszeredában is a méltányosság jegyében szeretnének megoldást találni a kérdésre. Kolozsvár óvárosában kissé más a helyzet, ott nemigen lehet terjeszkedni, véli Oláh Emese. A kincses város alpolgármestere szerint a teraszok „kinyújtása” egy olyan övezetben, mint például a Karolina (Múzeum) tér és környéke éppen a sétálóövezetet szűkítené le.

BALOGH LEVENTE

» VEZÉRCIKK

Büntetni tudnak, kormányozni nem

Egyre tenyérbemészőbb arroganciával „kompenzálja” egyre nyilvánvalóbb hozzá nem értését a járványhelyzet kezelése terén Klaus Iohannis államfő „saját”, nemzeti liberális párti kisebbségi kormánya. Ludovic Orban miniszterelnök igencsak magas lóról beszélt az utóbbi napokban az újságírókkal, de a polgárokkal is. Először az újságírókat osztotta ki, amiért „kellemetlen” kérdéseket tesznek fel neki – holott csak azt szerették volna, hogy fejtse ki, miért nem hétfőtől, hanem csak keddtől bírsághozhatnak ismét a rendőrök a korlátozások megsértése miatt. Legalább ennyire felháborító azonban az az arrogancia, amellyel az elmúlt hétfő végén előállt helyzet kapcsán beszélt a lapításokat túlságosan is szabadon értelmező polgárokról, az „agresszív kisebbségről”, amely csak a bírságokból ért, ezért volt szerinte szükséges a veszélyhelyzetről szóló sürgősségi kormányrendeletben ismét lehetővé tenni a szabálysértési bírságokat.

Mint ahogy az is vérlázító, ahogy Klaus Iohannis államfő szikrázó tekintettel, az indulattól szinte remegő hangon fenyegeti lépten-nyomon a polgárokat azzal, hogy ha nem viselkednek jól, és nem tartják be a korlátozó intézkedéseket, akkor ismét szükségállapotot hirdet.

Szó ami szó, a hétfőre kapcsán kinyitott teraszokról, tömeges bulikról, zsúfolt utcákról és boltokról szóltak a beszámolók. Ami az egészségügyi illetékesek figyelmeztetése szerint egyrészt valóban magában hordozhatja annak a veszélyét, hogy ismét nő a fertőzöttek száma.

Másrészt viszont a kormánynak legfeljebb akkor lehetne joga arra, hogy így kioktassa a polgárokat, ha ő maga korrektül, a körülményekhez képest hibátlanul, koherensen és érthetően kommunikálva kezelte volna a járványhelyzetet.

Ugyanakkor a kabinet teljesítményét nézve, talán nem túlzás azt mondani: inkább a tevékenységük ellenére, mintsem annak köszönhetően, jórészt a korlátozó intézkedéseket a szükségállapot idején nagy többségükben betartó állampolgárok jóvoltából sikerült elkerülni az olaszországihoz vagy spanyolországihoz hasonló súlyos helyzetet. Még mindig nehezen érthető, hogyan maradhatott a tisztségében az ortodox híveket a görögkeleti húsvét idejére egy, az ortodox egyházzal megkötött különalku nyomán a járvány és a kijárási korlátozás kellős közepén majdnem utcára küldő belügyminiszter. Annak kapcsán pedig, ahogy a kormány egyik ballépést a másik után követte el a szükségállapot feloldása és a veszélyhelyzet közötti átmenet, illetve a veszélyhelyzet menedzselése terén, politikai szakértők és tanácsadók vélhetően még hosszas évekig fognak tanulmányokat írni arról, hogyan nem szabad egy kabinetnek eljárnia. Az egymásnak egy napon belül többször is ellentmondó nyilatkozatok, a bírságokról szóló, pancserül kidolgozott és emiatt az alkotmánybírók által elkaszált sürgősségi kormányrendelet, majd a veszélyhelyzetről szóló törvénytervezet túl kései kidolgozása, amely lehetetlenné tette, hogy az idejében hatályba lépjen, elképesztő hozzá nem értésről tanúskodik.

Iohannis államfő kirohanásai pedig, amellyel a balfék kormány tökéletlenkedéseiről próbálja elterelni a figyelmet, egyenesen szánalmasak. A korlátozások betartásáról szóló általános mantrákon és a ríogatáson, fenyegetésen kívül képtelen másra, mint hogy ide-oda vagdalkozzon, hol az ellenzéki PSD-re próbálva háritani a felelősséget Orbanék szerencsétlenkedéséért, hol a magyarokra. (Ez utóbbi lépéséért most legalább elnyerte a méltó megtorlást: a diszkriminációellenes tanács megbírságolta. És itt most nem az ötezer lejes összeg a lényeg, hanem az, hogy az erre hivatott testület kimondta: az „európai” Iohannis gyűlöletbeszédet használt a magyarok ellen. Ugyanakkor tanulságos, hogy a bírság ürügyet biztosított Iohannis és a PNL számára, hogy a parlament, az alkotmánybírók és az ombudsman után újabb demokratikus intézmény ellen indítsanak frontális támadást). Ilyen körülmények között nincs miért csodálkozni, ha a polgárok immár nem fegyelmezettek. Elvégre ha azt látják, hogy azok, akiknek a válságos időkben az országot kellene irányítaniuk, és meg kellene óvniuk a polgárok egészségét, összevissza kapkodnak, ostobaságokat nyilatkoznak, láthatóan fogalmuk sincs, hogyan kell kormányozni, még egy sürgősségi rendeletet vagy egy törvényt sem képesek jól, illetve időben kidolgozni, és három teljes napra a lovak közé dobják a gyeplőt, az emberek nem érzik úgy, hogy hihetnek a kormánynak, hogy bízhatnak benne. A fegyelmetlenkedés, a túlzott lazulás nem a semmiből jött – az jórészt a kormány fejvesztett kapkodásának az eredménye.

A baj csak az, hogy a kormányt az ilyesmi miatt a polgárok nem tudják megbírságnálni. Illetve a maguk módján mégis csak de. Az év végén, az urnák előtt.